

50.
Muistutus

**Yhdelle Jumalifelle Sielulle
Pysymifest alinomaa Rukouksis.**

Ensimmäinen Wirsi.

Weis kuin: O Jesu Christ pä autuden ic.

Emanuel taiwaas m'un Jesuren, Lohdut minua
Ansios voimall Sill Mozeren Laki m'un run-
nellut on, Ja khyneleil täyttänyt silmän, Ah! ar-
mahda Jesu myös mailman pääl, Kuin minua run-
dele autuden tiel, Ja sano: jo Jesus sun hyljäis.

2. Itkewil silmil mailmaan tulin, Waan koskan
sitt wahwistuin ajas, Niin mailman kanssa synnis
juorin, Ennen kuin tundoni heräis, Wastudest mun
täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun Jesuren lapsi
olla, Ja seurata Karitsat iän.

3. Laina O Jesu mull kärsimystä, Ettän tämän
elämän ehton, Woittaisin kaikki mun wihollisen, Niin-
kuin yr wäkewä Sangar, Ett' koskan täällä taistellut
wiinamäes, Sitt weisata saisin Karitsan häis, Jesu-
rell mun eloni Herrall.

4. Kuuden järjestyä armon ajas, On hurstas
elämäferta, Ahdistettuun sieluun leposia On Jesuren
Weren wirta, Jos mailma wiha, kyll Jesus autta,
Mä rukoilen Isä ain Pojan kautta, Hän on ainoa
apun.

5. Salemin Raupung jos ylhäl ombi, Mun sielun
riemulla täyttä, Ja Jesuren Weri myös Golgatafa,
Mun sielun welaista päästä, Wanhurstauden Uringo
Jesu Christ, Mä seison nyt murhen khyneleis, Nur
Ansios turwaan aina.

6. Belialin ojat m'un Jesuren On ymbärins hedonut, täällä. Hän pilkattiin mailmalb niinkuin me-
fin, Eihans päiwinä maan päällä. Waan kosta m'un
Jesuren duomio tule, Silloin mond sielu kyll
wapise, Jost' raadel on Jesuren lambait.

7. O! ihanat vuodet ja armo-päivät, Kost' Je-
suren Piinaa tääl tutkin, O! ihanat wiikot ja au-
tuat hetket, Kost' Karitsan ristiä muistin, Ne hetket
m'un eteeni awais taiwan, Ne lievitit sielun waikian
waiwan, Jost Emanuel sua kiitän.

8. Jesuren Werisen Jaanan alla, Mä itsen' nyt
kohdastans annan, Ja hänen laupian kaskons eteen,
M'un puutoren aikansa kannan, O! Jesu suloinen
Ylkämiehen, Lohdut mun suruinen sydäminen, Näil
wiimeisill mailman herkil.

9. Eija ett' Jesus on luvau tulla, a Duomitseman
koko maan piiri, Hän andapi kullengin töidens jäl-
ken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah! Jesu suloinen
Armon Isä! Minulle heikolle voimaa lisä, Ett
Tahtos tekisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maall', b Ja
palwelewaiset Henget, c Suloiset ihmisten Bartiat,
Jost' Karitsal kiitosta laulatt, Olkat m'un Leitsajan
synnin maasa, Ett' ijät sitt yhdes taiwassa, Min
Händä kiittää saisin.

11. Hesekiel d Propheta on kirjoittanut, Kuing'
taiwan talosa ombi, Suur' kirkas paiste ja riemun
meno, Niil autuil ostetuil maasta: Tämän näki e-
muinen myös Stephan wainaa, Kost' Judan Kanss
händ' kiwil surmaa, Niin taiwas leimahti awoi.

12. Kyustus yr Kirkon Opettaja, Hän taiwan i-
lostu puhu, Ja kuinga ne walitut sielut siellä, Ei
Sumalan kutoxreen suutu. Nyt Christit nyt rakkat m'ä
muie

a) Matth. 12: 41. b) Ebr. 1: 14. c) Ps. 91: 11.

d) Hes. 4: 1, 7. e) Ap. 13: 7: 56.

muistutan teill, Ett' rukoilet Jesust, kuin muistan
on meit, Kosk' edestäm ristikä rippui.

13. Amos, Herran Propheta sano: Ett' Dawidin
huone ja maja, f Laas ylärafetan niinkun enneng;
Ne meidän sielumme owat, Josk' Adamis langen on
kaikki täällä, Näit Jesus rakensi ristin päällä, Ja
lepytti Isäns wihan.

14. Elias ollesans tässä elos, On waleisell sydämell
rukoil: Ah! katsokat Taiwan wesi lähteit; Hän ilmast
juoremast esti, s Viel tulissill Waunuill läri täällä,
Kosk' temmattin Taiwaseen eläwäldä; Näin Rufous
hedelmän kanda.

15. Nainin h Lesken kynelden wirsi, On Jesurell
felwannut aiwan. Rufouren kautta me kaikki woitam,
Mit' ikänäns nimittä taitan; Rufous tuo meil uudet
Taiwat, Rufous liewittä kaikki waiwat! Siis ru-
koillam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rufous Herran edes, On woimaa
ja hedelmiä täynnäns, Moses hän muinen niin kauwan
rukoil Ett' wäsyi ja langeis maahan, Hän rukoil
niin kauwan ett' langeis maahan: Niin pitä Jesust
rukoildaman, Sitt' wasta on rufons kuultu.

17. Ei se ol' niin fewiä autuax tulla, Kuin
muutammat puhumat siitä, Wanhurstas wapiisee armon
liitos, Ett' usiasti horjahta tahto. Jos joku täällä
pahasa erä maasa, On yhdengin heiken pairs Jesusta,
Niin Engelit itkewät Taiwaas.

18. Mikodemus i Jesureld kysyi muinen, Missä
autuus ja elämä seiso? Käändyy ja palat' hänen
Jesus käski, Ja lapsesi jällens tulla. Ei tahdo nyt
lufan lapsi olla, Waan kaikill on mieli autuax tulla,
Ah ei! ilman parannusta.

19. Taborin wuorell on hywä olla. Sill Jesus
on

f) Amos 5: 11. g) 2 Kuning. 1. 2: 11. h) Luc.
7: 12. i) Joh. 5: 3.

on kirkkana siellä, Waan mengön enstt jokin
 yrtitarhaan, Ja sitten Golgatan tuorel, Mä ym-
 määän surun ja murhen päivät, Toiden läpits Su-
 malau lapset käywät, Sisäll' Isän Kunnian Laiwaan.

20. Yr Eremiti on myös nähnyt, Kuing' yhten
 hetken' ja tiiman, Kolm kymmend' tuhat ihmisten
 sielu On Herran duomioll tullut, Toist lari sielu
 waan autuar tuli, Muut laid' kadoturen duomion
 kuulit, Ja sysättin kuoleman kuoppaan.

21. Laiwallinen Isä mun kunnian Herra, Älä
 duomiol käy mun kansan, Sill' sinua palwelen
 tästälähin, S'ä olet mull autuden ansain'. Mä itken
 huikiast nyt Jeremian kansa: Ah! Jeesus, Ah! Jesu
 nyt armois ota; So pelwosta raitti raukeen.

22. Käretöin on Sun laupiudes, O; Jesu Kun-
 nian Herra; S'ä Woiton Rinkinas Israelis, Eil
 syndiset enä Sull kelpa, Näin Christityt rakat on
 Jeesus huutan: Tulkat nyt sisälle Waldafundaan,
 Jot' walmistett on katuruill sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis, Armo
 Istuimes tygö käydä, S'ä Glämän Die Jesu Christ,
 Kuin syndim laiff maroit täällä, Ah! auxem ehdi,
 rukoilem wisstist, Älä luowu meist suurist syndisist,
 Waan saata Kaanan Maalle.

24. Ewangeliumin k saarnan lautta Me peria
 taidamme Laiwaan; Mut Jesu ett pääsimm Lain alda,
 Joka meit peljättä aiwan, Eil nuoruden synnit
 meill muistos owat, Waan kuitengin Jesuren Beri
 haawat, Meit' niistä pelasta taita.

25. Nyt täsä m'un sielun armon tilas, Mä Jesuren
 Kuolemaan turwaan; Ei mual ol' apu eik' lohduitusta,
 Eht' en mä wiel totisest usko; S'ä epäusko m'ir
 minua waiwat? Eill' katuruain sieluin on Isä
 Laiwaas. Ah! Jesu m'un uskonni wahwist.

26. Ei ole nyt hyynelet silmis enä, Ne Jeesus on
 k) Matth. 9: 2.

We

Verelläs muuttan, Nyt ijankaikkiset riemuvoimat,
Kuin luovan on omasta suustans: Ett' udesa Salemin
Kaupungisa, Hän tahtopi kyynelet ilon muutta, Ja
kaikki ne poies pyhki.

27. Golgathas Jeesus mun wisseytti, Ett' synnin
welasta pääsin. Mut Jeesu ett' eläisin tahos jalken,
Mun elon ehtoon asti, Ett' kuollon kauri' kulkisin
kunnia: siaan, Mun Taiwallisen Isän maahan:
Sitä nöyväst rukoilen Sulda.

28. Riemust ja tulewast Taiwan ilost Mä ratki
riemuita mahdan, Tääl häwaistyst, pilkaa, mä
lärsin paljo, Waan sielun siell' kunnias hohta; Mä
Jesusta kiitän sitt harpu kades, Eht' halpa kyll o-
len mailman edes: Näin Jumal omians forja.

29. Basunan änen me kaikki kuulem, Kost' Her-
ran Duomioll tullan, Ne walitut oikiall' puolell'
Isän Sitt Palmu käsikä seiso, O! ihanat ihmisten
Lapsi wainaat, Kuing' kaunist te täsä nyt laulaa
taidatt', Suur heljäll uusill kielill.

30. Mä Halleluja weisat mahdan, Nyt tänä au-
tuden päivän, Sill Jeesus mun ruokki ain taiwan
mannall, Ja syndini ander anda, Siis kiitos sull
suloinen sielun Ylkä, Joka ett' minua koston hylkä,
Waan wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Maaroitus ahleruteen, (wiimeisinä Ihmisen Pojan
päiwinä) uskon ja rakkauden harjoittamisesa.

W. I. Ah! surutoin koston synnistä laffat, &c.

Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä
tawall taiwan tietä juosta. Ah nostat! nostat! ai-
ta on jo tull; Wai etkös tahdon yltän synnill kuoll?

2. Jeesuksen Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niinkauwan
kuin sun mieles luonollinen Sinne tänn aina sua
raatele, Jos ett' sä hartast ormoa etseille. 3.

3. Ah! sielu parha lampu on jo sammun, Ellet
pää wirto uuteen hengen haluun, Waan mielelläs
tyll aina esseilet, Mistä jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukka olet vielä perät Suur onduwai-
nen, ellei Herra herät, Ja peljät sinua oikein walwo-
man, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä pull myöskin joku walo olis, Niin et
pää kuiteng koto armo anois, Suur sulast armost
Herran Jesuren, Jong tähden mones siteis py-
synet.

6. Mä rukoilen sinua Herra Jesu, Ah! armahd',
walais, misä oikiat nistut Olle? Sun kallist siemen
pellostas, Ah! katsahd' kuiteng' wihelijäisyttä.

7. Ryynelis Jesu edessäs nyt seison; Armahda
sieluan, kuin mones reisuus Waelda, ilman yhtän
totuutta, Ah Jesu! Jesu minua wirwota.

8. Kats ettei Herran pelko sulda puutu, Kosti
etsi pää itsees vielä perät suutu, Ett' wanha perind'
makaa sydämes h, Se saastutta kaike' sielun ytimen.

9. Mutr' josta hartast Jesust aina etsi, Ja lähte
ulos pensenden pästist, Se ombi Herran jäsen elä-
wä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se viimein iloon iankaikkisehen, niin wie-
dän kuin yr uisias Neitsykäinen, Jong' lampu ma-
ilmas on palanut, Ei koston silmääns uneen pai-
nanut.

11. Katso jos waattes owat puhdistetut, Karit-
san Weres m aina uudistetut? Se ora tuore wii-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' kuollon.

12. Tul' Herra Jesu n) wälewyydes kansa, Tul'
rakas Ylkä sinun duomios kansa, Ah kuule! kuu-
le suuri Sumala, Ah! ole nytkin vielä Uttaja.

13. Ah! walais ymmärrehen ja myös mielen. Ah!
perka sydämen ja awa fielen, Sun Nimeäs ain
h 1 Mos. kirj. 8: 21. m) Ilmest. kirj. 7: 14.

n) Ilmest. l. 22: 20.

Kaikkis kiittämän, Ah! auta et jo alan kiittämän.

14. Jesuren tulo kenen walmin löytä? Ah! sielu älä enä welka tähtä, Waan rufoil hartast wailustusta uutt', Ilman sun sydämmes ei koston muur.

15. Ah Jesu! Jesu herät mua wastudest, Ja anna walo armost suurest uudest Mut etten enä langeis sinust pois, Waan ett' ain' sielun sinust woiman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään kaikki, Ja waltwomahan herätettyi waadi Tähtä sun salis ionkoll walitull; Voi! etten nytkän wielä taida tull.

17. S'un tygös Jesu, rakkaudes uudes, Ja halat' sinua hengen palawudes; Maahan sentähden kaikki järjen työ, S'un armos tähden kostonans nyt yö.

18. Ja walais silmän walol aiwan uudel, Ah! Jesu nytkin wielä äändän kuudel, Tul' wäkewydes kanssa, sielui yö: Ett' näkisit kuing' pimiä omi yö.

19. Siis Herra minua wahwan pidä aina, Etten elämän enä synnill' laina. Ah! Jesu wahwist hamaan loppuun ast', Ett pelastetut tul'sin kuolemast.

20. Ah! kuinga suuri ilo taiwaas liene, Eik se haluan sinne nytkän wiene? Ah! Jesu autapiinas tähden nyt, Etten tästede enä Sieluan myh.

Kolmas Wirsi.

Weis. Kuin: Armon Liiton Engell, 1c.

Armo mä nyt ferjälän, Että Piinas Werinen, Wois m'un surkian puhdisti; Ei koston omaast ansioista.

2. Kosta Hengi sammu pois, Sillon paha luond' olis Valmis surmaan wetämään, Karwaan mafiay tekemään o).

3. Mä mahan nyt synnissä, Hengellises luollosa, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rew i yrimen, Kynnä kylmä sydämen, Saata autuay synneistän, Weres woima anna tänn'.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
massas, Kadonnutta lammasta Etsi ylös korvesta.

6. Wedä ylös syndisit, Langennutta Zionit Naken, sanas nesteellä, Etten pyydäis estellä. p)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koston synnist pelastus, Palka ombi kadotus, Synnin tähden hirmuisus.

8. Jesu armahd' synnistä, Jesu rukoil edestän Pyhä Hengi Jesu Christ, Pelast synnin Babelist.

9. Jesu kuorman kewitä, Paha tundon selitä, Weres woimaa nyt halan, Suo ettän täst wiel palan.

10. Suo S'un Ustos käsitän, Hengen walos omistan: Tunnon haawat parataan, Kost' Jesus käsitetään.

11. Zion waikiast walitta, Ellei armo hallitse: Surfia ombi tilan myös, Ellen ole armon työs.

12. Uusi luondo Christuses, Uudesa kuuliaisu-
des, Löyty Hengen walo uus, Waan ej järjen sekoitus.

13. Ilman Jän o wetämist, Ei ole odottamist, Osallisutt' Jesuses, Ei ratwindot Sielulles.

14. Amen! Kiitos loppumat, Kunnia suuri tau-
komat, Herra r) minua armahda, Etten Sieluan kadota.

o) Esai. 3: 29. p) Luc. 11: 18.

b) Joh. 6: 44. r) Matt. 15: 22.